

Concrete vragen nav recente informatie NWO

De meest recente informatie die de minister om vijf voor twaalf naar de Tweede Kamer heeft gestuurd, blijft onvoldoende om de bestuurlijke voorkeur van de minister voor de Blankenburgtunnel goed te onderbouwen, er blijven nog vele vragen onbeantwoord:

- In de concept Ontwerp Rijksstructuurvisie, geeft de minister aan dat *“De Blankenburgvarianten geven in vergelijking met de Oranjevarianten meer effecten op geluid, bodem en natuur. De effecten ten gevolge van geluid en natuur zijn goed te mitigeren en te compenseren waarmee het onderscheid tussen de beide verbindingen kleiner wordt.”* Dit is de omgekeerde wereld want in de wet- en regelgeving van het Rijk is vastgelegd dat er juist aan de voorkant van plannen gekeken moet worden naar effecten op de (beschermd) natuur en er voor het minst schadelijke alternatief gekozen moet worden. Alleen als er geen andere mogelijkheden zijn mag de beschermde natuur schade toegebracht worden mits dit gecompenseerd wordt. Waarom volgt de minister hierin haar eigen wet- en regelgeving niet op?
- De kosten van het project worden steeds schimmiger. De minister meent dat zij de risicoreservering kan schrappen, waardoor de aanlegkosten van de Blankenburgtunnel met 200 mln euro zouden dalen. Waarom zijn de risico's rond budgetoverschrijding opeens klein geworden? Wat als het budget alsnog overschreden gaat worden?
- Door het verlagen van de risicoreservering, neemt voor de minister de noodzaak voor tolheffing af. Zij zal verschillende opties voor het verlagen van de tologpave later uit gaan werken. Tolheffing heeft echter grote consequenties voor de verkeerseffecten. Zo lang onzeker is of en hoeveel tol er geheven zal moeten worden, blijft onbekend wat de baten van de Blankenburgtunnel zijn en dus ook of deze wel rendabel is. De balans tussen maatschappelijke kosten en baten is uiterst precair. Relatief kleine verschillen in de verkeersvraag hebben hele grote verschillen in de MKBA tot gevolg.
- Volgens de berekeningen van de minister zorgt de Blankenburgtunnel ervoor dat de normen voor reistijd op het traject Benelux – Kleinpolderplein (A4/A20) gehaald gaan worden, maar zorgt deze weg er ook voor dat deze normen op het traject De Lier – Kethelplein (A20) juist niet meer gehaald worden. Het lijkt er dus sterk op dat de Blankenburgtunnel de files uit de Beneluxcorridor slechts naar de A20 verplaatst. De minister geeft aan dat zij in de planuitwerkingsfase zal bezien of hier door optimalisatie van het wegontwerp een oplossing voor kan worden gevonden. Waarom kiest de minister nu voor een oplossingsrichting die een verplaatsing van het probleem betekent en geen enkele zekerheid biedt op een echte oplossing?
- Omdat de Blankenburgtunnel files en vertragingen op de A20 veroorzaakt, ligt het levensgrote gevaar op de loer dat de Blankenburgtunnel op termijn door wordt getrokken naar de A4 en de A13/16. De minister geeft aan dat deze doortrekking, de A24, niet aan de orde is. Althans, niet in haar termijn. Hoe kan zekerheid worden geboden dat deze ongewenste weg die de doodssteek voor Midden-Delfland vormt ook in volgende kabinetten niet voorgesteld gaat worden als oplossing voor de files op de A20?
- Er zijn nog vele heikele punten rond de keuze voor de Blankenburgtunnel: onduidelijkheid over de kosten, onzekerheid over de tol waardoor de effecten feitelijk een vraagteken blijven, hoe om te gaan met schade aan natuur en landschap, hoe om te gaan met problemen die worden veroorzaakt door de aangewezen oplossingsrichting. Al deze punten worden vooruitgeschoven en er wordt verondersteld dat op een later moment zich wel een oplossing aan zal dienen. Waarom geeft de minister de Tweede Kamer nu nog geen duidelijkheid over de cruciale punten waar het juist om gaat in die besluitvorming over dit vraagstuk?
- Er bestaan tegenstrijdige onderbouwingen over de technische haalbaarheid van de geboorde variant van de Blankenburgtunnel. De minister geeft aan dat deze variant technisch niet haalbaar is, terwijl andere deskundigen zeggen van wel. In hoeverre is er in het hele proces sprake geweest van het onderzoeken en meenemen van realistische en haalbare oplossingsrichtingen of gaat het alleen om door de minister gewenste oplossingsrichtingen die bovendien mogelijkheden openlaten voor een eventuele doortrekking van de weg?